

אשית עצות בנפשי

שיחות זמנינו

ממורינו ראש

הישיבה שליט"א

פרשת בשלח

תשפ"ד

שיעור ליל שישי
בא תשפ"ד

חיזוקים קצרים שנאמרו
לאחר שיעור הדף גמרא

לשמיעת השיעורים
קול ברסלב: 079-70-400-66

- פנימו -

יוצא לאור על ידי תלמידי היכל הקודש
בני ברק יצ"ו

להערות והארות: USHISEB@GMAIL.COM

ליל שישי פרשת בא תשפ"ד

לשמוע שוב ושוב

שוב אודה את ד' בפני קהל ועדה, על שזכיתי לחתן את בני היקר נ"י, ואף שעדיין כעת בתוך השבע ברכות, מ"מ מפני חשיבות ההתאפסות ואמירת השיעור, הקדמנו את השיעור, כי להתאסף להתחזק יחד הוא דבר גדול ועצום, כפי שמביא הרה"ק הרבי ר' אלימלך זי"ע בפרשתינו, בקטע הראשון בספר נועם אלימלך, כדאי לעיין בפנים, על הפסוק בא אל פרעה, ומקשה את הקושיא הידועה מהזוה"ק, למה כתוב בא אל פרעה ולא 'לך' אל פרעה, וכן מקשה עוד למה כתוב בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו, והרי כשמכבידים לבו זה סיבה לא ללכת, וכי למה ילך לחינם, ומתרץ שאצל צדיקים גדולים כששומעים דברי תורה ודברים שבקדושה, די להם בזה, והדברים מלהיבים את לבם אף אם שמעו רק פעם אחת, אבל אנשים פשוטים שיש להם בלבם עדיין היצר של פרעה, הם צריכים לשמוע שוב ושוב ושוב, ולהם אומר הקב"ה בא אל פרעה, דהיינו לבוא בקביעות, לבוא שוב, ולבוא שוב, בגלל שאני הכבדתי את לבו, בגלל שיש לו לב כבד, צריך לדבר אליו שוב ושוב, ובסוף פועלים הדבר בלבו, דהרי בסוף הוציא הקב"ה את ישראל ממצרים, לכן חשוב מאוד לבוא לשיעור התחזקות שוב ושוב, ואף ששומעים אותם הדיבורים שוב

ושוב, הרי גם משה רבינו דיבר אותם דיבורים שוב ושוב, משה רבינו אמר לו עוד פעם ועוד פעם: הקב"ה אמר שתשלח את ישראל ממצרים, ללכת לעבוד את ד', ופרעה לא רצה, ושוב אמר לו משה את הדברים האלו, מצרים מרמז על כל האדם ואדם עם מצריו סביבו, וצריך לדבר אליו שוב ושוב.

רעה נגד פניכם – טומאה ופגם

בפרשת השבוע אנו מוצאים שפרעה אומר למשה רבינו, ראו כי רעה נגד פניכם, ומבאר רש"י ממדרש אגדה, שיש כוכב אחד ששמו רעה, והוא סימן של דם והריגה, ואמר פרעה שהוא רואה באיצטגניות שהכוכב יגיע להרגם במדבר, וחבל לצאת ממצרים, אבל בסוף הפך יהושע את הדם, לדם מילה, כשמל את ישראל במדבר, הדברים האלו הן ממש דברי רבינו בשיחות הר"ן בשיחה רמ"ט, כעת בימי השוכבי"ם הוא זמן ראוי לחזור על אלו הדברים, כדאי לעבור אח"כ שוב על השיחה בפנים כשתגיעו הביתה, וכה כתוב בשיחה זו: שהגיע לרבינו אחד שהיה מקובל גדול ולמדן גדול, אבל דרכו היה שהיה תמיד כועס על משרתיו ופועליו, והכה אותם, ואמר לו רבינו, למה כתוב על ער ואונן, ויהי ער בכור יהודה 'רע' בעיני ד', למה לא כתוב שהיה רשע בעיני ד', ומבאר רבינו, שכל מי שעובר עבירה זו

לי, ולמה יש לי את זה, איזה משרד יש לי, זה נכון שלצורך הפרנסה אני חייב משרד, אבל מה יש במשרד, רק על ידי שמירת הברית, תסתלק הרעה.

לדבר עם מורה דרך על הנסיונות בעבודה

אם יש במשרד נסיונות גדולים של שמירת העיניים והמחשבה, חייבים ללכת ליהודי ירא שמים וללבן איתו את הענין, כי לא בטוח כלל שהוא צריך להמשיך להיות במשרד הזה, אברכים עוברים נסיונות קשים ומרים ואין להם עם מי לדבר על זה, חייבים למצוא ירא שמים שלא יזרוק אותו מהבית כנסת, הגיעו אלי הרבה פעמים אברכים מקהילות אחרות, ושאלתי אותם הרי יש לכם דייך חשוב תפנו אליו, וענו לי, אנחנו מפחדים שהדיין יעיף אותנו מהקהילה, הדיין חושב שאני יהודי חשוב וכי אני אספר לו שיש לי עכשיו עסק עם המזכירה, הרי הוא יזרוק אותי מהבית כנסת, הוא יפסיק לתת לי את העמוד להתפלל, חייבים שיהיה לנו ירא שמים לדבר איתו, ואם יש איזה נסיון במשרד צריך לברוח משם, הרי כל אחד חי כאן בעולם הזה כמה שנים, ובתוך השנים האלו, יש רק שנים בודדות שנמצאים במשרד, הרי בגיל 40-50, כשמנהל המשרד כבר לא יכול לעבוד כמו האברך הצעיר, מזיזים אותו מהמשרד, וכי בגלל השנים הספורות האלו, ישורף הבן אדם את עצמו לנצח נצחים, חייבים גדר חזק ביראת שמים, כל אחד יגדור גדר לעצמו.

חייבים לעשות משהו לשובבי"ם

ימי השובבי"ם כאן, אין לנו כוח לצום, אין לנו כח לסיגופים, אבל משהו אנחנו חייבים לעשות למען השובבי"ם, לעשות משהו עם הטלפון, משהו עם הטאבלט, חייבים לגשת ליהודי ירא שמים ולשאול אותו מה לעשות, הדבר הזה הורס את הבן אדם לגמרי, אני לא

של ער, פגם הברית רח"ל, הוא תמיד איש רע, והוא תמיד בכעס [שקורין בלשון אשכנז ביי"ז], ור' נתן כותב על זה: ולא אמר רבינו יותר. והיהודי התחיל לבכות בדמעות שלישי, וביקש מהמלמד שלו שהיה מקורב לרבינו שיסייע בידו לתקנו, ורבינו אמר לו שלא ילמד יותר קבלה, וחזר בתשובה ונסע לביתו והיה לו חדר התבודדות, וישב שם ועסק בתורה ותפילה בהתעוררות גדולה כמה שבועות, ואח"כ שוב חזר לכעסו, אבל שוב התחזק והיה כרוך תמיד אחר רבינו, ר' נתן מסיים את השיחה, שאלו הם המופתים האמיתיים של רבינו, שרבינו היה יכול לקחת איש שהוא כבר בגדר 'רע', והוא רב עם אנשים ומכה אותם, ורב בבית עם אשתו, ומחזירו לתשובה, בקדושה על ידי שמירת הברית.

כשעברתי על הפרשה שנים מקרא, ראיתי שפרעה מדבר ממש מדברים אלו, היהודים היו במצרים במ"ט שערי טומאה, ואמר להם פרעה, רעה נגד פניכם, הרי אתם כבר נפלתם בתוך הרע, מה יש לכם לצאת לקבל את התורה, ועל זה אומר רש"י שהצדיק יהושע הפך להם את הדם לדם מילה, הצדיק לימדם שמירת הברית.

שמירת עיניים

הדבר הראשון של שמירת הברית, הוא שמירת העיניים, יש התעוררות גדולה בכל הקהילות, לעשות כל מיני תקנות על כלי הטכנולוגיה, התקנות האלו חשובים ביותר, אבל הדבר הראשון צריכים האנשים להחליט שאכן רוצים את זה, כי אם לא רוצים, יש ביכלתם לעקוף את כל הגדרים והסינונים, לא יעזור מה שיאיימו עליהם שלא יקבלו את הילדים למוסדות אם אין להם טלפון כשר, כי יכולים לקנות עוד טלפון בשקט, אבל חובה עלינו לעשות גדרים בעצמינו, כל אחד חייב לעשות חשבון הנפש לעצמו, איזה טלפון יש

תמיד, כי כשהולך לו כראוי ויש לו טוב, בוודאי טוב לו, ואפילו כשאין לו טוב אלא יסורים, גם כן טוב לו, כי הוא בטוח שהשי"ת ירחם עליו ויטיב לו באחריתו, ומאחר שהכל מאיתו, בוודאי הכל לטובה, אבל מי שאין לו אמונה חס ושלום, חייו אינם חיים כלל, כי תיכף כשעובר עליו איזה רעה, שוב אין לו שום חיות, ואין לו במה לנחם את עצמו, ואין לו שום חיות ושום טוב, מאחר שהולך בלי השם יתברך רחמנא ליצלן. יהודי שאין לו אמונה, אם מגיע נסיון קטן, אם זה בפרנסה או באשתו או בילדיו, הוא מאבד את הכל, יש לו חושך. ומסיים רבינו, אבל על ידי אמונה מה טוב ויפה החיות שלו. הדברים האלו ממש היו במכת חושך, אם אין בלב האדם האמונה, הכל חשוך לו, הוא כועס על כל העולם, אבל יש לזכור שהדברים כרוכים זה בזה, מי שאינו שומר הברית אין לו אמונה, כדברי רבינו על הכתוב ובריתי נאמנת לו, אמונה וברית הולכים יחד.

מדבר מבחורים, אפילו האברכים הנשואים, אשתו נרדמת והוא עסוק עם הטלפון כל הלילה, הוא מפקיר את עיניו ומשחיר את נשמתו, חייבים לעשות גדר למען שמירת העיניים, זה נכון שיש לעשות את העצות של רבינו, העצה של אמירת משניות היא עצה שמועלת, אבל חייבים לזה גדר, בן אדם לא יכול להחליט לבד, בן אדם לבד יכול לטבוע, חייבים להתייעץ עם יהודי ירא שמים, ולא למצוא מישהו שיזלזל בזה, ויגיד שהכל שטויות, וכי אפשר להגיד כך על כל רבני הקהילות, שאין אף אחד ירא שמים, וכי כולם מדברים שטויות, חייבים גדרים וסייגים, אם חייבים טלפון או משרד לצורך פרנסה, חייבים שזה יהיה בכשרות, כי המפקיר את עיניו בסוף נופל ונהיה אצלו 'רעה', כי כל חייו יהיו מקשה של צרות, מוהרא"ש כותב שכל הבעיות שעוברות על האדם, הכל זה בגלל פגם הברית.

חושך – בלי אמונה

כשיהודי נופל בפגם הברית, הוא מאבד את האמונה, ואז כל חייו הן בבחינת חושך, אנו מוצאים את זה בפרשת השבוע במכת חושך, הקב"ה אומר למשה רבינו, נטה ידך על השמים ויהי חושך על ארץ מצרים וימש חושך, ואומר רש"י שיחשיך עליהם חושך יותר מחשכו של לילה, ולכאורה הדברים הן פלא גדול, כי באור שייך לומר שיש אור יותר גדול ואור עוד יותר גדול, וכך עד אין סוף, אבל בחושך אין יותר חושך, ברגע שאין אור כלל, אז חושך, חשכו של לילה כשאין אורות כמו שיש בערים כאן, יש חושך אפילה, אין יותר מזה, ואולי רש"י התכוין לחושך שיש אף ביום, כשאין לאדם אמונה, וימש חושך, אף באמצע היום חשוך לו, הוא יכול לשבת בחתונה אבל חשוך לו בלבו, חייו חשוכים, רבינו אומר בשיחות הר"ן, שיחה נ"ג: מי שיש לו אמונה, חייו חיים, ומבלה חייו בטוב

להתרחק מהכלים

יש לאדם לשוב בתשובה ולהחליט מהיום והלאה להיות גדור ושמור, ולזכור לומר את עשרת מזמורי תיקון הכללי, ורבינו אומר שיש להקפיד על מקווה, ומי שקשה לו, שיבקש על זה, תזכרו את הכלל הזה תמיד, שכששומעים בשיעור משהו שמרגישים רחוקים מזה, עושים על זה מיד תפילה, רבונו של עולם עזור לי שאוכל ללכת למקווה, רבש"ע עזור לי לשמור על עיניי, הרי אין לנו כח לצום, גם אין לנו כח לעשות את מה שמוהרא"ש מביא במכתבים שבכל שבוע משבוע השובבי"ם, כדאי לקחת יום אחד מהשבוע ולא לאכול בו דבר הבא מן החי, הדברים האלו נמצאים גם במכתבים ואפשר להגיד שהם נכתבו לבן אדם מסויים, אבל הדברים האלו כתובים גם בקונטרס אוצר השובבי"ם, זה לא כזה קשה, אפשר לאכול הרבה פירות,

האדם שיכול להצטרף וללמוד כל יום גמרא, חוק ולא יעבור, ומי שרואה שהוא לא יכול לעמוד בקצב של דף ביום, והוא מאבד את הסדר, והוא נופל מזה, ויש לו המון חורים, שיעשה לעצמו שיעור בנפרד, שילמד ש"ס על הדף, שילמד כל יום קצת גמרא, רבינו אומר בליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רי"ד, שגמרא מכניעה את הקליפה של ניאוף, תלמו"ד בגימטריא לילי"ת, התלמוד מכניע את הקליפה, האריז"ל גילה שעל כל פגם הברית, יש לצום פ"ד תעניתים, כך על כל פגם ופגם, ואנחנו לא יכולים להקריב אפילו קצת חלב, אבל מוהרא"ש אמר, שניקה את פ"ד, ונהפוך את זה, לד"ף, דף גמרא הוא כמו פ"ד תעניות, אנשים לא מאמינים בכח של הגמרא, לא חושבים שקצת גמרא יכול לתקן אותם, אבל זה המציאות, הגמרא יכולה לתקן את הנשמה, דף הקהילה הכוונה שכל אחד ילמד דף, כל אחד את הדף שלו, אחד יכול בסדר של בבא קמא, ואחד יכול בסדר של הש"ס, דף הקהילה של היכל הקודש, זה שאחד לומד ברכות ואחד לומד עירובין, ויכול להיות שבכל יום מסיימים ש"ס בהיכל הקודש, בין כולם, העיקר שילמדו גמרא, כי חייבים לעשות משהו למען שובבי"ם.

שמיעת החדשות – הבל הבלים

כשמגיע מצב של וימש חושך, הוא פוגם בכרית ומאבד את האמונה, הוא נופל בחשכות ובמרה שחורה ובעצבות, הוא לא יוצא מהמיטה, ולא מניח תפילין, ואני לא מדבר על זה שהוא לא הולך למקווה, ולא הולך לעבוד, והבית מתרסק, כי דבר אחד יש לו במיטה, את הטלפון שלו, ושומע חדשות כל היום ולא עושה כלום, ורק שומע שההוא אומר שעכשיו מגיע באמת המשבר הגדול, הרי אין צחוק יותר גדול מהחדשות, אני לא יודע מה היה לפני שנולדתי, אבל מאז שנולדתי אני זוכר את אותם איומים כבר עשרות שנים, שעכשיו

ותמרים שמשביע, ואפשר לשתות תה, וקפה שחור, אבל לאברכים קשה לוותר על החלב של הקפה, אני מביין את זה, אבל בכל זאת כעת שובבי"ם, תבדוק לפחות את הטלפון שלך, תבדוק שזה כשר בתכלית ההידור, כי רבינו מביא דברים נוראיים מאוד מה שעובר על בן אדם שלא שמור בקדושה, בעולם הזה ובעולם הבא.

אני מתחנן שוב לכל האברכים ולבחורים, אם נפלתם ח"ו באיזה בעיה בעבודה, תבואו לדבר על זה, אני מביין שיש כאלו שמתביישים, תפנו לירא שמים שלא ישפוט אתכם, שיביין אתכם, ויוכל להוציא אתכם מהחורבן שנפלתם, מגיעים לבית שלי אברכים שאני אפילו לא מכיר אותם, מגיעים בשקט שאף אחד לא יראה אותם, ובוכים על מר גורלם, איך הם נפלו בניאוף רח"ל, ומסבירים שזה קשה להם לדבר עם הדיין שלהם, דבר ראשון תעשו לעצמכם גדר חזק, מי אמר בכלל שצריכים משרד, ומי אמר בכלל שצריך עבודה, אם העבודה תזרוק אתכם מהעולם הזה והעולם הבא, למה צריך בכלל לעבוד, רבינו היה פעם בדרכים, ואמר, שכל זה שהוא הולך לדרכים, זה רק לראות היכן אנשים נמצאים, רבינו נכנס לאיזה דירה בדרכים וראה שם איך שמשחקים נערות וזקנים, וברח משם וצעק, אוי רבנו של עולם מה שקורה בעולם, וזה אמר רבינו בזמנו, ומי יכול לשער בכלל מה שקורה היום בעולם, אוי ירחם השם.

התיקונים של רבינו

רבינו נתן לנו תיקונים טובים, תיקון הכללי, תיקון המקווה, תיקון משניות, גם אם לא מבינים מה שאומרים, תעיינו בשיחות הר"ן שיחה ע"ו, ושיחה י"ט, ללמוד תורה בכל יום, גם אם לא מבינים בדיוק, אבל התורה הקדושה מוציאה את האדם מהשואל תחתית, לומדים בימים אלו מסכת בבא קמא, אשרי

לחינם, וכי מה איכפת לו לבן אדם מה קורה בכלכלת העולם, וכי מה איכפת לו שעכשיו עולה נעליים מאה חמישים דולר, הרי היום שהנעליים עולים כל כך ביוקר, אין אחד שלא הולך עם נעליים, ופעם כשהנעליים עלו חמשה סנט, לא לכל אחד היה נעליים, מספרים סיפורים שפעם היה אפשר לקנות את כל מנהטן בשלשה עשר דולר, אי שלם היה אפשר לקנות בפרוטות, ובוכים, ואוכלים את הלב, חבל שלא קניתי את זה... לך לבית כנסת ותניח תפילין ותפסיק לחשוב שטויות ולאכול את הלב ולהיות בחושך.

באמת העולם עומד לפני קריסה, ועכשיו באמת, הייתי אתמול בשבע ברכות, וניגש אלי יהודי מבוגר, ואומר לי, שעכשיו צריכים באמת להתכונן, כי העולם הולך להסתיים, רואים את כבר את כל הסימנים לפי החדשות ששומעים, ואני מסתכל עליו בכזו רחמנות, הרי יש לו כבר זקן לבן, והוא מקבל מהעירייה את הוצאת פרנסתו, והוא יכול לשבת כל היום בבית כנסת וללמוד ברוגע, ויכול להתפלל במתינות, והוא לחוץ כולו, שהעולם מסתיים בגלל רוסיה וסין וכו', והוא שכח שהקב"ה מחזיק את העולם.

פוליסת ביטוח – שנים מקרא והנחת תפילין

ב"ה שיש הרבה פרנסה בין תלמידי היכל הקודש, ומצליחים מאוד ב"ה, אבל תשאלו את האברכים שעוסקים במכירת פוליסות ביטוח, שזה הדבר היחיד שאי אפשר למכור כאן בהיכל הקודש, כי כאן יש לאברכים ביטוח חיים בצורה אחרת, לומדים שנים מקרא ואחד תרגום, חז"ל מבטיחים שכל המשלים פרשיותיו עם הציבור משלימין לו ימיו ושנותיו, חז"ל אומרים במנחות שכל המניח תפילין מאריכין לו ימיו, אבל יש כאלו שיש להם וימש חושך, ולא הולכים להניח תפילין, וכל זה קורה, כי רעה נגד פניהם, ולא שמרו בקדושה, כל אחד חייב להסתכל על עצמו איפה הוא נמצא, כמה הוא שומר על עיניו, הרי אין דבר יותר טפשי מלעמוד ולהסתכל שעות על שעות לכלוך וחדשות וכדומה, לאומות העולם זה חשוב, מוהרא"ש היה אומר שזה נס שאומות העולם עסוקים כל יום בלהסתכל על הכדור, מי זרק את זה למי וכו', אחרת הם היו עסוקים בלעשות צרות ועלילות על עם ישראל, וזה נס גדול שהם עסוקים להסתכל על הכדור, אבל בן ישראל יכול לקחת חומש ותהלים, וללמוד ולהתפלל, ואם אתה צריך להיות היום בייבי סיטר, זה ממש טוב, תן לאשתך לצאת קצת להתאוורר,

לשמור על הבית ולא להישאר במיטה

כשאשה רואה את בעלה שוכב כל היום במיטה, ורק שומע חדשות ולא עושה כלום, היא נכנסת לפחד ורעדה, אברך צריך להיות חכם, לא לקחת בעיה אחת ולעשות מזה המון בעיות, למשל אם פיטרו מישהו מהעבודה, וכי נשארים בבית בגלל זה, האם נפלתם על הראש, האם לוקחים את הבעיה הזאת של חוסר פרנסה ומרחיבים אותו לעוד בעיות, הרי כל הבית יתרסק לגמרי, אם נכנס למישהו דמיון שהוא לא מרגיש טוב, וכי בגלל זה ישאר בבית, שילך עם הדמיון לעבודה, גם אם הוא ממש מרגיש שהוא לפני התקף לב ולפני אירוע מוחי, הוא ממש מרגיש חולשה, הרי החורף הגיע וזה מאוד נורמלי שמרגישים חולשה גדולה, פעם בעצמות ופעם במשהו אחר, ואוי לו למי שנכנס לזה וחושב שמי יודע איזה מחלה יש לו, כי המוח של הבן אדם כל כך חזק, שהוא יכול לפעול במחשבתו שהוא באמת לא יכול להתרומם מהמיטה, אסור להישאר בזה, צריך ללכת לעבוד ולא לעצור את כל הבית בגלל שמרגיש קצת לא טוב, כל הדברים האלו קורים בגלל וימש חושך, יותר חושך מחשכת לילה, נשארים במיטה בדיכאון, החושך הגדול זה ששוכחים מהקב"ה, ושוכבים ושומעים חדשות ומייסרים את הלב

לקדש את הלבנה אף קודם שבעה ימים, והרי יש בזה מחלוקת גדולה אם להמתין אחרי ז' ימים, וכאן הכריע רבינו לקדש תיכף כשרואים את הלבנה, וממשיך ר' נתן לספר שרבינו ציוה לעיין בפוסקים וראינו שרוב הפוסקים מסכימים לזה, ומספר ר' נתן, שפעם אחת התאחר בקידוש הלבנה, וציוה עליו רבינו שכשיראה את הלבנה מתוך העננים כפי מה שהיא תיכף יקדש אותה, וכוונתו שלא ידקדק על חומרות כלל, יש כאן שתי הוראות מרבינו בקידוש לבנה, לא להמתין לז' שלימים ולא לדקדק לראות בבהירות, אלא אף מתוך העננים.

בדברים אלו יש התחזקות יתירה, שבן אדם יכול להחיות את עצמו בנקודה קטנה שיש לו, הדבר שמונע מהאדם לעבוד את ד', זה כשהוא רואה את עצמו רחוק מכל העבודה, הוא לא הולך לבית כנסת ללמוד ולהתפלל כי הוא רואה את עצמו איך שהוא נראה, והוא מאוד שבור מזה, ומחכה שיהיה לו ז' ימים שלימים, שיש כבר חתיכת לבנה, ושיראו את זה בבהירות יתירה, ולא מעונן, ורק אז הוא יקדש את עצמו, ומגיע רבינו ואומר, גם אם יש רק נקודה קטנה של לבנה, וגם אם זה מאוד מעונן, ובקושי רואים משהו, אעפ"כ תעשה קידוש לבנה, לך ותתקדש, כי הרי נקודה קטנה ומעוננת יש לכל אחד, ולך ותחיה את עצמך בנקודה זו, הרי אין ספק שכל יהודי עשה משהו טוב בחייו, וזה סוד התורה של אזמרה, סימן רפ"ב, לחפש נקודות טובות בעצמו ולהחיות את עצמו, להחיות את עצמו בזה שהוא יהודי, בזה שהוא מאמין בהשי"ת, בזה שהוא לא אפיקורוס, ר' נתן ביאר את הדברים שאנו אומרים בוידוי, שאין אנו עזי פנים וקשי עורף לומר לפניך צדיקים אנחנו ולא חטאנו, הכוונה בזה, שכשהאדם הולך להתוודות על חטאיו הוא נשבר לגמרי ומתייאש, והוא חייב למצוא בעצמו נקודה טובה קודם לכן, ולכן הוא מתחיל ואומר שאין אנו עזי פנים וקשי

זה דבר מאוד חשוב, ובינתיים תלמד משהו, אל תנדנד לה כל כמה דקות איפה היא, חייבים לתת לה להשתחרר, יש הרבה אברכים שלא יודעים את זה, לא יודעים שאם אשה מתאמצת יותר מדי, יהיה אחרי זה הרבה צרות רח"ל, ובקריה זה עוד יותר חשוב לתת לאשה לצאת מהבית, שתלך לחברות ולאמא שלה וכדומה, ובזמן הזה אל תקשיב לחדשות, תפתח גמרא חומש או תהלים ותתחיל לגרוס, אם תנסה תראה שזה כל כך מתוק.

טעמו וראו כי טוב ד'

אנשים אומרים שהם לא מבינים מה זה הדבר הזה לגרוס גמרא ומשניות, ואני שואל אותם, וכי כבר ניסיתם את זה, תנסו פעם פעמיים לעבור על כל ששה סדרי משנה, ותראו את המתיקות שיש בזה, הרי מרגישים בזה טעם עליון, תנסו לעבור פעם אחת על מסכת בבבלי או בירושלמי, לגרוס בלי הבנה, ותראו איך תרגישו אחרי זה, איזה התרוממות ומתיקות, וזו אחת הסגולות הגדולות של רבינו איך בן אדם יכול לצאת מתאוותיו.

חיזוק מהלבנה

השבוע יש לנו התחזקות גדולה בפרשה, החודש הזה לכם ראש חדשים, ואומר רש"י מה הכוונה החודש 'הזה', כי נתקשה משה רבינו על מולד הלבנה מה שיעורה, והראה לו הקב"ה באצבעו את הלבנה, ואמר לו כזה ראה וקדש, ואף שהקב"ה דיבר עם משה רבינו רק ביום ולא בלילה, מ"מ זה היה סמוך לשקיעה ואז הראהו הקב"ה את הלבנה, וכדאי לראות בזה את דברי רבינו בחיי מוהר"ן בסימן תפ"ג, פעם אחת היו יסורים באיזה חודש כי לא היתה הלבנה, זה היו היסורים של צדיקים, שאין לבנה, ור' נתן אומר שכמדומה לא קידשו כלל את הלבנה באותו חודש, ואח"כ אמר רבינו שצריכים לראות להקדים להתחיל

השמחה בזקן ופיאות

ומי מדבר שיהודי זוכה שיש לו זקן ופיאות, הוא צריך להחיות את עצמו עם זה, ולהיות שמח בזה, וח"ו לגעת בזה, מי שרוצה להיות יפה, דבר ראשון צריך להיות יפה בפני הקב"ה, להיות יפה בפני האבות הקדושים, ואף שרואים שפלוגי ואלמוני נוגעים בזקן, שיערב להם, ואם מישהו אומר העיקר זה לא הזקן והפיאות, צריך לזכור שאצלנו זה העיקר, ר' נתן כותב בליקוטי הלכות, שעיקר היהדות תלוי בזקן ובפיאות, אנחנו אנשים קטנים ולא יודעים כלום, יש לנו לקבל את דברי הצדיקים, ולעשות מה שהם אומרים, ויש לנו להחיות את עצמינו בזה, וכשאבא מסתכל שיש לו ילדים עם זקן ופיאות, הוא צריך לדעת שהוא העשיר ביותר, ולא יסתכל איזה נעליים הם לובשים, ברוך השם שבחורי הישיבה כאן מקפידים על זקן ופיאות, וכי אני יזרוק בחור שהוא רוצה סוודר וורודה, לכל אחד יש קטנות הדעות, אחד רוצה צעיף צהוב, אני לא אעשה מזה עסק, נכון שלכתחילה אומרים שזה לא מתאים, אבל רואים שהילד מתעקש, לא נריב איתו, אבל כן נעשה עסק גדול מהזקן והפיאות, לשמוח עם הזקן והפיאות.

השמחה בבנות צנועות

ואשרי הזוכה שבכיתו מורידים את השערות כדברי הזוה"ק גודל המעלה, אני זוכר בעת שנפטרה סבתי ע"ה אשת זקני מקארלסבורג זצ"ל, וזקני היה שנה אחת קודם פטירתו, ועמד והספידה, ואמר, שהיא היתה צדיקת גדולה, שבכל חודש גילחה שערות ראשיה, והאנשים עמדו מסביב והשתוממו, וכי זה המעלה שמצאו עליה, אבל הצדיקים ידעו שזה הצדקות של אשה, וזה השמירה שתועיל לה ביום האחרון כלפי הקליפות, וזה יוליך אותה לגן עדן, צריך לדבר מזה

עורף לומר לפניך שצדיקים אנחנו ולא חטאנו, לכל הפחות דבר זה יש לי שאיני קשה עורף ואיני עז פנים, ורק אז יכול לשוב בתשובה באמת ולהתוודות ולקבל על עצמו לשפר מעשיו, נכון שיש מדריגות גבוהות באמונה, אבל אני לא אפיקורוס, אני לא גוי, אני יהודי ואני מהול.

ברוך שלא עשני גוי

מוהרא"ש סיפר שפעם אחת התארח בשבת אצל יהודי, וראה שם סידור ישן, וראה שכתוב שם ברוך אתה ד' שעשני יהודי, במקום לכתוב 'שלא עשני גוי', וראה שהסידור הזה יצא בתקופה שהיו צריכים לצנזר כל מילה נגד הגוי, ומוהרא"ש נרדם שם, ובחלומו קשה לו, למה באמת לא אומרים ברוך שעשני יהודי, למה אנחנו מברכים כל בוקר בצורה שלילית, שלא עשני גוי, ובחלומו נופל לעצמו תירוץ יפה, שאם יהודי היה צריך לברך ברוך שעשני יהודי, הוא יתחיל להיכנס במחשבות של יאוש, וכי אני באמת יהודי, וכי ככה יהודי מתנהג, וכי אני עושה מה שיהודי צריך לעשות, וכי כך מקיימים מצוות, וככה יפיל את עצמו לגמרי ולא יצליח לברך, אבל כשמברך ברוך שלא עשני גוי, הוא יכול לברך את זה בכל מצב, ברוך השם שאני לא גוי, לא משנה היכן אני, אבל גוי אני לא, השבוע היה יומא דהילולא של הרה"ק ר' משה לייב מסאסוב, שהיה עוסק בכל ימיו בפדיון שבויים, וראה בעיניו את הרשעות של הגויים, איך שזרקו את היהודים לבור בגלל כמה פרוטות, ור' משה לייב היה אומר, שבכל בוקר אחרי שבירך ברוך שלא עשני גוי, הוא כבר סיים את יומו, מעכשיו כל דבר זה רק תוספת, כמו שאנחנו מרגישים אחרי שסיימנו ללמוד את הח"י פרקים משניות ואת ה"יום תהלים", הברכה הזאת שלא עשני גוי הכניס את הצדיק בשמחה גדולה, כי הוא ראה את הקדושה של עם ישראל מול הגויים הנוראיים.

צדקה בכל יום.

בסעודת שבת צריך שיהיה שמחה בבית, זה לא זמן לצעוק כל הזמן לילדים שישבו, זה נכון שאת הילדים צריך לחנך וצריך ללמד אותם, אבל חייבים להשרות שמחה, אם לפעמים צריך לתת לילד איזה סטירה קטנה על דרך ארץ, צריך לראות לפני זה ואחרי זה שלילד טוב בבית, ומשחקים איתו, ומשמחים אותו, זה לא פחות מצוה, מלשחק עם ילד מסכן ולטייל איתו, הרי הילדים שלכם חשובים לפחות כמו המסכן, תדברו איתם ותשחקו איתם, תשרו אוריה שמחה, אי אפשר רק להגיד להם דברי תורה, תדברו איתם, לא משנה מה, על דא ועל הא, אבל באמצע תנסו כל הזמן להכניס את הקב"ה, איזה סיפור של תפילה וכדומה.

לספר סיפורים מעניינים

אני בכל שבוע מחפש סיפורים, שאוכל לספר לילדיי, שיחזיק אותם מרותק לשולחן, גם הסיפורים של עצתו אמונה, אני מנסה כל שבוע לשים איזה תמונה שירתק אותם, היה לפני שבועיים סיפור של דוב, הילדים ביקשו לפחות עשרים פעם בסעודה, שאראה להם את התמונה ואספר להם שוב את הסיפור, אני כל שבוע מחפש איזה תמונה דרמטית לשים להם, שירצו לשבת בשולחן ושירצו לשמוע שוב ושוב את הסיפור, גם השבוע יש סיפור שמוהרא"ש הלך להפצה, ומישהו התלונן בפניו שכלבים נכנסים לו לחנות, ומוהרא"ש אמר לו שכנראה זה גלגול וכו', תראו את הסיפור בעצתו אמונה, אפשר גם לספר להם מה שצדיק אמר בשפה אחרת, כי זה מעניין את הילדים, כמו הסיפור שמוהרא"ש סיפר על צדיק שאמר בערבית כולה מן אללה, אפשר לספר את זה כל שבוע, גם בבוקר וגם בלילה, והמילים נכנסים לילדים, ויודעים שיש הקב"ה בעולם, וגם על הסיפור של אחד

לילדים, ב"ה שאצלינו מדברים על זה לילדים הצעירים בבית פיגא, ולא מעניין כמה קיבלו במבחנים, אנחנו עושים מבחנים אבל כולם מקבלים ציונים טובים, אבל זה לא הנקודה, הנקודה היא לדבר מהחשיבות של להוריד את השערות כדברי הזוה"ק, הדברים האלו נגעו ללבו הטהור של מוהרא"ש, הוא דיבר מזה ללא הרף, כי רצה להכניס זאת אף אצל אחינו הספרדים, וכל הזמן בדק אם לא מדבר יותר מדי, ועצר לתקופה לדבר מלגלח ודיבר רק מהחובה לכסות את השערות, ואחר תקופה שוב דיבר ממעלת הורדת השערות, ולכן כמה יהודי צריך להודות להקב"ה שילדיו הולכים עם זקן ופיאות, ושבנותיו מגלחות שער ראשן.

ואנחנו נתחזק בציצית ובשבת קודש ובתפילין ובפיאות, ואף אם התפילה קצת מעוננת וקטנה וחשוכה, בכל זאת נקדש את התפילה הזאת, ואלו דברים שמשה רבינו לא הבין בתחילה, ולא ידע כמה השיעור של קידוש הלבנה, מתי יכול האדם להתחדש ולהתקדש, והקב"ה הראה לו את הנקודה של המולד, ובוה מתחזקים ומתקדשים.

להשקיע בחינוך הילדים

פרעה הרשע אמר שילכו רק הגברים, אבל משה רבינו אמר בנערינו ובזקנינו נלך, שגם הילדים ילכו איתנו, זה היה הויכוח בין פרעה למשה רבינו, משה רבינו נלחם על הילדים הקטנים, וכל אחד צריך בימים אלו להתפלל על ילדיו, שיהיו כשרים ויראים, ולשבח את הילדים, שהילד ירגיש שהוא חשוב אצל אביו בזה שהוא מניח תפילין, אני תמיד אומר לילדיי, אני כל כך מתגאה בכך שאתם שאתם נוטלים ידיים שחרית, ובזה שאתם מניחים תפילין, נכון שאני רוצה שתלמדו כל יום ח"י פרקים משניות ויום תהלים, אבל אני כל כך שמח שאתם אומרים ברכה לפני שאוכלים, ושאתם מאמינים בהקב"ה, ונותנים קצת

אברך חיוור כולו, ואומר לי, האם ראש הישיבה שמע מה היה עם פוטיץ וכו', הוא ממש לא היה כאן, אי אפשר לצחוק עליו, כי הוא מיוסר כולו, אמרתי לו הרי הגעת עכשיו לציון של רבינו, למה אתה מסתכל כאן בחדשות, למה זה חשוב, תעזוב את השטויות האלו, בכל דור זה ככה, היראים והשלמים תמיד בשמחה כי לא שומעים חדשות, אלו ששמעו חדשות בקורונה, רק רצו לסגור את בתי הכנסיות והמקוואות, ועם הפחד שהפחידו אנשים גרמו שאנשים ימותו רח"ל, ואלו שלא שמעו חדשות רק רצו ללכת לבית הכנסת ולהתפלל ברוגע, גם עכשיו זה אותו דבר, מאיימים שעוד מעט יהיה זה וזה, תעזבו את הכל, ותלכו למשניות ולחומש.

במקום לשמוע חדשות, תעזרו בבית להשכיב את הילדים, גם אני מגיע עכשיו מלעזור להשכיב את הילדים, לספר להם סיפור ולקרוא איתן קרי"ש, זה עבודת השם, אי אפשר לעשות תקנות לא לשמוע חדשות, ומה לעשות עם הטכנולוגיה, אבל כל אחד יודע טוב בעצמו מה הוא צריך לעשות, אנשים נכנסים לדמיונות, אומרים שכל המים ששותים מנוהל על ידי הממשל, ויש להם ראיות ברורות ואי אפשר להתווכח איתם, אומרים שהכל עם חשבון מבכירי המשק, וכל התרופות והחלב וכו', וכל הוירוסים זה עם חשבון להחריב את העולם וכו', והאמת שיש באמת חשבון, הקב"ה עושה הכל עם חשבון, ד' יעזור שתוכלו להפסיק את כל החדשות האלו.

יהודי אמר לר' נתן שיש יהודים שלוקחים לעצמם בקבוק ויסקי למיטה, וכשמתעוררים ושומעים שמשיח לא הגיע, הם לוקחים לגימה וחוזרים לישון, אמר ר' נתן עדיף לקחת תהלים למיטה, ואם שומעים שמשיח לא הגיע, נפתח את התהלים ונצעק אל הקב"ה שיושיע אותנו, בזמנינו היה אפשר להגיד לר' נתן שאנשים לוקחים טלפון למיטה,

ממשפיעי ברסלב ששודד תפס אותו באמצע התבודדות, והמשפיע התחיל לרקוד איתו, כך רבינו נגילה ובך רבינו נשמחה, והילדים מבקשים כל שבוע לספר שוב את הסיפור, צריך להשרות שמחה, ולא לבכות בבית, הדור הקודם עבר את השואה ואת שבעת מדורי גיהנום, וכשישבו בשולחן שבת עם הילדים, ירד להם דמעות של שמחה, שרואים דור גדל, והדור הבא מנסה לחקות את זה, ומנסים להוציא דמעות וזה לא הולך, אין צורך בדמעות, אפשר כבר להיות בשמחה.

שלוש בית על ידי שמירת הגדרים

ומי מדבר אם ח"ו ההורים רבים, אומרים איזה מילה לא במקום, הילדים מאוד נבהלים מזה, רואים עליהם בתלמוד תורה, שההורים שלהם רבים על שטויות, אולי כעת כשתתקנו את תיקוני שובבי"ם, ותטפלו בטלפון שלכם ותשמרו על עיניכם, יהיה לכם יותר טוב בבית, אני לא רוצה להיכנס לכיס שלכם ולא למשרד שלכם ולהגיד לכם מה לעשות, אני בעצמי צריך לעשות תשובה בעבודת השם שלי, אבל אנחנו מתאספים יחד ומתחזקים, בואו נראה מה אנחנו יכולים לעשות בשובבי"ם, הרי יש לנו מספיק נסיונות, למה אנחנו מביאים בידינו עוד זבל וזוהמא על ידי הטלפון, אם יהודי ח"ו מתחיל להפקיר עיניו ומתחיל לראות ניאוף, הוא מאבד הכל, חייבים לעשות גדרים, אנחנו לא נצום כי רבינו לא מרשה לצום, אבל נעשה גדרים, אנשים רוצים לנסוע לכל מיני מקומות לתקן תיקונים, אין ספק שקברי צדיקים זה דבר גדול ואפשר לפעול שם, אבל אפשר גם לפעול ישועה בתוך המשרד, על ידי שמירת העיניים, אני לא מזלזל ח"ו בקברי צדיקים, כי זה דבר גדול ועצום, וצריך לנסוע, אבל בציון הצדיק תבקש שתזכה להיפטר מהטלפון שלך.

כשהיינו באומן בראש השנה, ניגש אלי

שידוכים לכל יוצאי חלציו, ואף לתינוקות, כדי שלא יתערבו בטומאה של מצרים, שמעתי שבתים היה ככה, שעשו שידוכים לילדים הקטנים בני שלש, כדי שלא יתערבו עם הגויים, והילד ידע כל הזמן שהוא מאורס לפלוני, ד' יעזור שיהיה רק שמחות כל הזמן.

וצופים בחדשות ושומעים שטויות כל הזמן, וכששומעים שמשיח לא הגיע אז הם צופים בשטויות אחרות, אני כעת בעל שמחה ואני יכול לברך, כי כשבן אדם עושה שמחה, הוא שמח ולא מקנא, ולכן יכול לברך, אני מברך אתכם, שכולכם תעשו שמחות, כתוב במדרש, שקודם שיעקב אבינו ירד למצרים, עשו

דברים שנאמרו אחרי לימוד הדף גמרא

ברוך השם מיר האבן זוכה געווען צו לערנען א דף גמרא

התיקון הגדול לימי השוכבי"ם.

חבל שלא מלמדים את דרך הלימוד בכל ישיבה וישיבה, ובכל כולל וכולל, מאוד מאוד חשוב מה שלומדים בכוללים, כל אחד והמקצוע שלו, אבל בסוף לא נשאר הרבה, למדו שם סימן אחד וכאן סימן אחר, תראה את הכרך הזה, יש בכרך הזה כל ד' חלקי שו"ע באותיות מאירות, אנשים חושבים ששולחן ערוך זה משהו ענק עם המון כרכים, תראה את הכרך הזה, יש בזה כל ששה סדרי משנה עם אותיות מאירות, תראה את הכרך הזה, יש בזה את כל תנ"ך, תורה נביאים וכתובים, הבן שלי עבר עכשיו דירה, ושאל הרי רבינו אומר בספר המידות שבדירה חדשה יש להגיד את כל התורה, איך עושים את זה, זה נראה על מנת שתעלה לרקיע, אמרתי לו, הרי זה לא לוקח הרבה זמן, בערך שש-שבע שעות, ואפשר לחלק את זה בין כמה אברכים, הרי במשנה תורה קוראים את כל ספר דברים במשך שעה אחת בערך, אנשים מפחדים ואומרים שהתורה ארוכה מארץ מידה ורחבה מני ים, אבל זה לא כזה נורא.

האם סיימת פעם נ"ך? זה בושה גדולה שאברך חסידי לא יסיים נ"ך לפחות פעם אחת בחייו, לא חייבים לעשות את זה ביום אחד, אם תלמד פרק אחד בנ"ך ליום, תסיים את הנ"ך במשך שנתיים, זה לימוד כזה מתוק, רבינו אמר שהנ"ך הוא הספר מוסר שלו,

בבא קמא דף סה.

- את הדף שלמדנו היום, למדתם בישיבה שנה שלימה, סוגיא דתברא או שתיה, רבינו אומר ששיטת הלימוד בישיבות, גורמת שהרבה אנשים יעזבו בסוף את התורה, אקריא לכם את הלשון ואז אף אחד לא יבלבל אתכם, וכך אומר רבינו בשיחות הר"ן שיחה ע"ו: וכמה בני אדם פסקו מלימודם לגמרי על ידי ריבוי הדקדוקים שלהם, ומאומה לא נשאר בידם, אבל כשירגיל עצמו ללמוד במהירות, התורה תתקיים בידו, ויזכה ללמוד הרבה מאוד גמרא פוסקים תנ"ך מדרשים זוהר וקבלה ושאר ספרים. ב"ה שאנחנו מקיימים את דברי רבינו, קשה להגיד שהלימוד כאן בשיעור זה לימוד עם הבנה עמוקה, אבל תופסים קצת מושגים, ארבעה וחמשה וכפל וכו', אם לומדים כך, ומסיימים ש"ס פעם אחרי פעם, בסוף התורה נשארת בדינו.
- פנה לאחד האברכים שנולד לו בת: אני לא יודע מה אתה עושה בשוכבי"ם, ולא יודע מה עושים אצלך בשוכבי"ם, אבל אני כן יודע שגדלת במקום, שרבינו הקדוש מסאטמאר זי"ע בכה בשבועות השוכבי"ם, בשוכבי"ם זה הזמן לקחת את הגמרא ולגרוס, אשתך נסעה לילד שעשועים לנוח, מה תעשה כעת במוצ"ש ארוך, וכי תלך לשמוע עכשיו את כל קוי הנייעס, ולקרוא את כל המגזינים, קח גמרא ותתחיל ללמוד בקול דף אחרי דף, מסכת אחרי מסכת, זה לא לוקח זמן רב, זה

רבינו אומר 'ריוח עולם הזה אין לשער', כמה בן אדם יכול לתפוס בזמן הזה שהוא כאן בעולם הזה, עוד גמרא ועוד משניות, שמעון, אתה הולך להתחתן, מה תעשה אחרי החתונה, הרי שם בקריה אפשר להשתגע בלילות, כאן בעיר אתה הולך לגייס כסף ולזכות את היהודים, אבל בקריה אם לא תיקח גמרא תשתגע, אבל אם תיקח גמרא, ואשתך תשב לידך ותיקח תהילים, החיים יאירו לכם, בקריה כבר נהיה לילה 5 בערב, ואין מה לעשות, בפרט בשנה הראשונה, אם תיקח גמרא ותלמד תורה בטהרה, יהיה לך חיים טובים, אחרת תשב על העצבים שלה, ותגיד לה כל הזמן, תעשי ככה ותעשי ככה, אני כן מרשה לך ואני לא מרשה לך, תרד כבר ממנה ותפתח את הגמרא, הגמרא זה תרופה לעצבים, זה ירפא אותך, פעם היו מדברים בטלפון עם חוט, וכשהבעל התעצבן הוא היה מושך את החוט וצועק, שוב את מדברת עם האחות שלך, עם האמא וכו', היום אולי אפשר לנתק את המטען, אבל אם יש לו שכל הוא לוקח גמרא ומתחיל לשיר לעצמו המילים של הגמרא.

אברך אחד אומר לי שאשתו לא אוהבת מזה שאומרים גמרא בלי הבנה, אמרתי לו קודם כל זה לא כל כך התחום שלה היא אמורה לסרוג לך גארט"ל, אבל למה אתה בכלל מתווכח איתה, תגיד שאתה כן מבין, ואם היא רוצה היא יכולה לבחון אותך, אני מתבייש לספר אבל אספר, כשאני התחתנתי, ולא היה לי תקופה ארוכה ילדים, אמרתי לאשתי שכשיהיה לנו בת אני רוצה לשלוח אותה ללמוד במוסד שבחלק מסאטמאר היה אסור ללמוד שם... והיא בכתה על זה, ולא היה לי ראש ישיבה שיסביר לי ויגיד לי, הרי אין לך כעת ילדים, ומי אומר שכשיהיה לך ילדים תרצה לשלוח לשם, הרי לאחר שהילד יוולד, יקח עוד כמה שנים עד שיגיע לבית ספר, והרי בסוף כך היה, כי בהתחלה היה לי שני בנים, ואחרי זה שלחתי למוסד הרגיל בסאטמאר, כי התבגרתי וראיתי שהמוסד

האם עברת פעם אחת משניות? זה כבר ממש בושות, אברך חסידי לא יעבור משניות פעם אחת בחייו, אני זוכר את הבושות שהיה לי בפעם הראשונה שלמדתי משניות, היה לי כבר היתר הוראה, ואני זוכר עד עכשיו איפה זה היה, ישבתי באוטובוס ולמדתי מסכת תמיד, ואני לומד את המשנה, השיר שהיו הלויים אומרים בבית המקדש, ואני אומר לעצמי, אתה כבר דיין ואפילו לא יודע שזו משנה מפורשת, וכך היה לי הרבה הפתעות באמירת המשניות.

• אנשים אומרים, וכי אפשר לסיים את 'כל' המשניות? מה זה כבר כל המשניות, בספר 'יסוד ושורש העבודה' הוא מביא חשבון, שאם לומדים פרק וחצי משניות בכל יום, יסיימו ששה סדרי משנה במשך השנה, אם קשה לך, אז תלמד לפחות פרק ביום, ותסיים בשנה וחצי.

• ואז מגיעים הליצים ואומרים, שגירסת משניות לא נחשבת ללימוד התורה, ובהיכל הקודש עושים דבר נורא שלוקחים אברכים נורמלים וגורמים להם להגיד משניות, הרי בזמן הזה הם היו יכולים לדבר פאליטיק, הם היו יכולים בזמן הזה להחליט מי הרבי האמיתי מבין שני האחים, כשהולכים לפעמים במקומות הקדושים באירופה, ליד ציוני הצדיקים, ואתה רואה את כל החסידים שנמצאים מסביב, הרי הרבה מאלו בטח התווכחו בכל הפאליטיק שהיה אז, וכמה התווכחו אם לרבי שלהם יש רוח הקודש, או לרבי השני, ואם הוא יכול לקרוא קוויטלך או לא, ומה נהיה מהם, ככה עד היום, מתווכחים על שטויות, האם הרבי כן יכול לקרוא קוויטל או לא יכול, והאם אחרי הרב משינאווא עוד יש מי שיכול לקרוא, וככה מדברים דברים שלא קשור בכלל אליהם, ושורפים את הזמן, אבל רק שהיכל הקודש לא יתפוס את האברכים הנורמליים ויגיד להם לגרוס בזמן הזה משניות, שהיכל הקודש יקח רק את החלשים...

לא אוכל קודם התקיעות [באומן אני אומר לאברכים, הרי אתם מגיעים ממקומות שהיו מסיימים להתפלל סמוך לשקיעה, והיה דבר פשוט שצריך לעשות קידוש קודם תקיעות, אבל אנחנו מסיימים בר"ה בשעה שתיים, זה כמו תפילת שבת עם קצת פיוטים ויוצרות, אין חובה לאכול לפני תקיעת שופר...], וראו שהצדיק פותח גמרא ולומד גמרא לפני תקיעת שופר, כך ראו אצל כמה וכמה צדיקים.

שמעתי פעם ממורי חמי שליט"א, שהוא ראה את העבודות הגדולות של ההקפות של רבינו הקדוש מסאטמאר זי"ע, ואחרי כל ההקפות והתפילות ליוו אותו הביתה, וסגרו את הדלת, וחמי נעמד בבנין ממול, ומשם היה אפשר לראות בתוך החדר של הרבי, וראה שהרבי פותח גמרא ומתחיל ללמוד, זה מה שצדיקים עשו בכל רגע קדוש, ד' יעזור שנוכל ללכת בדרכיהם, להבין שגמרא זה הדבר הקדוש ביותר, עם הבנה ובלי הבנה העיקר ללמוד גמרא.

בבא קמא דף סז.

אי אפשר לתאר לאיזה מדריגות רבינו מביא אותנו, כשיהודי זוכה ומתקרב לרבינו, ושומע שיעורים עם העצות של רבינו, ומתחיל להסתובב במקומו של רבינו ומתאסף עם אנשי שלומינו, אין מדריגה שאי אפשר להגיע אליו.

אחד האברכים שלח לי שאלה, הוא גר במקום רחוק, ומתאספים מאנשי שלומינו סך הכל כשלושה אנשים, האם יש ענין ללכת בסעודה שלישית, הרי לא אומרים שם שום דבר מרבינו ומעצתו אמונה ולמה שילך לשם, אני רוצה לשאול האם האברך בביתו מקבל כל יום משהו מאשתו וילדיו, האם עושה חשבון בסוף יום העבודה, אם כדאי לו ללכת הביתה האם יקבל משהו, בוודאי שלא עושה שום חשבון, זה הבית שלו, ככה זה מקומו של רבינו, המקום של רבינו זה הבית שלי, לשם אני הולך, אם אני מקבל משהו ואם לא,

ההוא זה לא מוסד, יש אברכים שמתחתנים ומיד אומרים לאשה שהם ישלחו את הילדים למוסדות, והיא בוכה שהיא לא רוצה, הרי זה לא נוגע כעת, רק התחתנו, ואולי עוד חמש שנים זה יהיה נוגע למעשה, למה להתווכח איתה סתם, תגיד לה שאתה תשלח את הילד רק איפה שהיא רוצה.

אלו שקוראים מגזינים רוצים לשלוח את הילדים רק עם מוסד שיש לזה ל' אנגלי, כמו במוסד חלמיש למעינו מים, או בבית שולמית, אל תתווכח איתה, ותגיד שתשלח במוסד חלמיש למעינו מים, אולי בעוד חמש שנים גם אתה תרצה לשלוח לחלמיש למעינו מים, ואולי היא תסכים לשלוח במוסד נורמלי, משהו עם שרה או פיגא או רחל, שם עם ר' זה מדי הדוק... יש כאלו שמסכימים כל שם העיקר לא עם ר', אחד הסיבות שנתנו עכשיו את השם של הבית מנוחה ליולדות ילד שעשועים, ככה יוכלו להגיד שהולכים לנוח ביל'ד, לא משנה אם האוכל שם ישן ולא טעים, העיקר שיש ל', ככה זה אצל אנשים, קטנות המוחין.

קח גמרא בפניה, ותלמד ותתקרב להקב"ה ותתגעגע אליו, אומרים על ברסלב שהם לומדים 'רחמנא ליצלן', זה דווקא מילה יפה מאוד, שהקב"ה יצילנו וישמרנו, רבש"ע תצילנו מכל בלבולי היצר והבליו.

בבא קמא דף סז.

אי אפשר לתאר כלל מה הבן אדם זוכה כשלומד גמרא, יש אנשים שמחפשים עבודות גדולות, תעניתים וסיגופים ופרישות, רוצים רק לעמוד על הראש, תקחו גמרא ותלמדו גמרא זה יותר גדול מכל התיקונים, מספרים שהיו רוצים לראות אצל הצדיקים מה הם עושים לפני תקיעת שופר, היה לצדיקים ענין גדול לעשות הפסקות ולמשוך את התפילות לכל היום, שלא ילכו הביתה באמצע, ר"ה הוא יום של בית כנסת, ואנשים הלכו להציץ לראות מה הצדיק עושה, הרי הבעל תוקע

בבא קמא דף סח.

למדנו היום שיאוש אינו קונה, רבינו אומר שאין יאוש בעולם כלל, גם אם היהודי עשה מה שעשה ועבר עליו מה שעבר עליו, אם הוא רוצה לשוב בתשובה, הקב"ה יקבלו, וזה פחד פחדים שלא מדברים מזה לבחורים ולאברכים, רק מדברים מהעונשים שיש, יש לנו חובה להודיע לכולם שיש דבר כזה של תשובה, אם חטאת בעבירה, יש לך מצוות עשה ללכת לפינה ולהגיד: רבנו של עולם ניחמתי במה שעשיתי, אני מתחרט על העבירה שעשיתי, כך וכך עשיתי, תמחל לי ותסלח לי, אני מבטיח לא לעשות את זה שוב, והקב"ה מקבל את כל אחד בתשובתו, הקב"ה מחכה שיחזרו אליו.

אין שום יאוש בעולם, ר' נתן אומר שיש לאנשים טעות בעת לימוד ספרי מוסר, כי בעלי המוסר רצו להרחיק את האדם מן העבירה, ולכן הם כותבים את כל העונשים המרים שיש למי שעושה את העבירה, אבל הם לא התכוונו להגיד שמי שכבר עשה את העבירה, שיחשוב רק מהגהינום והצרות והיסורים שיהיה לו ויטיאש, הספרים רוצים לעצור את הבן אדם שלא יחטא, ומגיע היצר הרע ומתיישב בתוך הספרים ואומר לבן אדם, אתה רואה שאתה כבר אבוד ובין כה כבר יהיה לך צער ויסורים.

בן אדם נכנס למחשבות יאוש, ובטוח בעצמו שאין לו תקנה, רבינו אומר לו שהוא לא צודק, ובוודאי יש לו תקנה, ואין שום יאוש, ואע"פ שנופל ופוגם שוב ושוב, יש עצה בעבורו, שיצחק ויבכה להקב"ה שרוצה להיות ירא שמים, מוהרא"ש כתב תפילה מאוד יפה לבחורים, שישוחו לבם להקב"ה, ויטענו להקב"ה, ויגידו לו: רבש"ע אני לא רוצה לפגום יותר, אני רוצה לשמור על עיני, אני רוצה להתחתן, רבש"ע אני רוצה לקיים דברי חז"ל איזהו הלומד תורה בטהרה, זה הנושא אשה, יאוש אינו קונה, אין יותר יאוש, נתחזק ונלמד ונתפלל ונתבודד.

אולי המשל לא כזה מוצלח, אבל רבינו הוא חיינו, אם רבינו יכל לתת לי ללמוד ולהתפלל זה החיים שלי, הרי הרבי נותן לי כל יום דף גמרא, ונותן לי כל יום משניות, וכי אני אעזוב את המקום של רבינו בגלל שכרגע בסעודה שלישיית אני לא מקבל כלום, הרי רבינו הוא החיים שלי.

ובנוסף לכך למה שתחשוב רק מעצמך, תחשוב הפצה, לי אישית הרבה יותר קל לא להגיע בשבת עד לבית כנסת כאן, זו דרך ארוכה, לי הרבה יותר קל לא להגיע לכאן לתת שיעורים, הרי אני יכול לתפוס המון המון שעות של לימוד התורה, כך עשיתי בתחילת ההתקרבות, ב"ה שהיום אני לא חושב על זה, אבל בהתחלה היה לי הרבה בלבולים בזה, וחשבתי למה כליל שבת אני צריך ללכת עד לישיבה, הרי בין כה אין שיעורים ושיחות ובין כה אמר לי מוהרא"ש לא להישאר לדבר כליל שבת אלא ללכת הביתה, אז למה לי לבוא, זה משבש לי את כל הבית, אני צריך לסחוב את הילדים את כל הדרך, ומתחילים כאן מוקדם... ואני צריך לברוח מהבית לפני הדלקת הנרות, וחוזרים מאוחר, האם יש לכם חשק שאני אברח מכאן כליל שבת... למה לך לא הולך בנפשך להקים היכל הקודש אצלכם, אם לך קשה לשבת עם שלש חברים איך תצליח לעשות את זה.

ר' לוי יצחק סיפר למוהרא"ש איך הוא בנה את מרכז ברסלב בירושלים, לא היה אז שום בית כנסת של ברסלב בירושלים, אבל הוא הלך דרך ארוכה שלקח יותר משעה, והתפלל שם אף שלא היה מנין, ובסוף תראו מה נהיה מזה, כמה בתי כנסיות יש היום בזכות זה בארץ הקודש, רק בבית שמש יש עשרים בתי כנסיות של ברסלב, ובירושלים אי אפשר לספור בכלל, כאן בוויילימסבורג יש חמש בתי כנסיות של ברסלב, ובקרית יואל יש יותר, והכל התחיל כשלא עזבו את רבינו, הגיעו ממרחקים אף שלא היה מנין, והתחזקו יחד למען חיינו, ולמען רבינו שנותן לנו חיים.

בבא קמא דף ע.

שאחד הבחורים התלונן אצל הקדושת ציון מבאבוב זצ"ל שנפל כל כך בפגם הברית ורוצה תיקון, אמר לו הקדושת ציון שילמד כל יום דף גמרא, והבחור לא קיבל את זה, אמר לו הקדושת ציון, וכי רצית שאני יגיד לך לשרוף את האצבעות, או שתעמוד במקוה קרה עשר דקות, אולי זה יותר קל לעשות, אבל התיקון הגדול הוא בגמרא, וזה יותר קשה לעשות, אם מישוהו היה אומר לי בתור בחור שללמוד גמרא זה התיקון הגדול לשובבי"ם, לא הייתי עוזב את הגמרא.

יש היום גמרא מנוקד, וכל אחד יכול ללמוד, הם עשו רק טעות אחת, שהוא השאיר את הראשי תיבות, יש בחורים שלא יודעים מה זה ת"ר או ש"מ, אבל גם מי שלא יודע ראשי תיבות, יגיד תר ושם וילמד ויוכל לעשות כך סיום הש"ס, וגם אמירת תהלים מאוד מועלת בימים אלו לתיקון הנשמה, ועל כולם ח"י פרקים משניות.

בבא קמא דף עב.

אני יגיד לכם כל כך הרבה פעמים עד שאצליח לפעול אצלכם, שתדעו ותבינו שהתיקון הכי גדול זה לימוד גמרא, לאנשים יותר קל ללכת לתיקון למדבר יהודה או לקבר דוד המלך, הרי לא יודעים בכלל היכן הוא קבור, אני עוד לא הייתי בכלל ההר הזה שאומרים שהוא קבור שם, אני לא רוצה להיכנס עכשיו לנושא זה אם הוא קבור שם או לא, אבל אגיד לכם דבר מעניין ממוהרא"ש, כשאמרו למוהרא"ש שהוא קבור בהר דוד בירושלים, הוא לא התווכח, אלא ענה בשו"ת ברסלב, הנח להם לישראל אם אינם נביאים בני נביאים הם ואפשר ללכת לשם, אבל כשקיבל מכתב מאחד שאמר שבר"ה יש ללכת לקבר דוד, כי נשמת רבינו נמצא שם, אז ענה לו מוהרא"ש בחריפות, וכותב לו שדוד המלך לא שם בכלל, לא דובים ולא יער, אין לזה שום מקור, אנשים מעדיפים לשבת ליל שישי שלם בקבר דוד המלך וחושבים בזה לקבל תיקון.

• כמה זמן כבר לוקח ללמוד דף גמרא, כמה דקות, בפרט אם לומדים את זה בדרך הלימוד של רבינו, גם אם לא מבינים את זה, אני יודע שהרבה צוחקים על זה, אבל מי יוצא בסוף ללעג ולקלס, זה ששורף את הזמן ולא נשאר לו כלום, וב"ה אצלינו לא עובר יום בלי חומש ובלי גמרא ובלי משניות, והם ימשיכו להגיד שזה לא נחשב ללימוד, ושזה ביטול הזמן, ושזה רק לחלשים, הרי הזמן עובר ונשרף ואתה לא לומד כלום, איך אני יודע שזה שמדבר לא לומד כלום, כי אני רואה כאן, שאחרי כל כך הרבה דרשות על דרך הלימוד, עדיין צריכים ניסים ללמוד כל יום, אנשים כל כך עסוקים, ולא שמעו אל משה מקוצר רוח ומעבודה קשה, ומה יאמרו אלו שלא שומעים את כל הדרשות.

• אשרי מי שלא מסתכל על כלום, ולוקח גמרא ולומד, ואפילו שנופל שוב ושוב הוא לא מתיימש וממשיך ללמוד, אף אחד לא יודע צערו של בחור שעוד לא זכה להתחתן, כל אחד נותן לו עצות ודרכים מה לעשות, והוא נקרע באמצע, אבל אם הוא לוקח את הגמרא זה ינחם אותו, אני זוכר שפעם אחת מוהרא"ש נתן שיעור חריף מאוד, ואמר שאין שום עצה אחרת לבחורים מלבד להתחתן, ואמר שכשעשו כינוס כלל ישראל, לחצי מהציבור היה סמארטפון בכיס [ועוד רבע יש להם את זה במשרד], ולא יעזור שום כנס ושום אסיפה לשמור על טהרתן של הבחורים, יש עצה אחת, להתחתן, ושאל אחד האברכים, מה יעשו עד שימצאו שידוך, ענה מוהרא"ש: משניות וגמרא.

בבא קמא דף עא.

• ללמוד דף גמרא ביום, נראה משהו קטן, זה נראה עבודה קטנה, אבל זה מה שמביא את הבן אדם קרוב להשי"ת יותר מכל התעניות והסיגופים, זה מה שיחזיר אותנו להקב"ה בימי השובבי"ם, מוהרא"ש מביא במכתביו,

בבא קמא דף עג.

• כשהייתי בחור הלכנו על הקירות בימי השובבי"ם, אכלנו בימים אלו רק פרוסה אחת של לחם, רוב הכיתה היו בחורים מבקשים, רובים נהיו מגידי שיעור ומנהלים ודיינים, היינו אש, המחותן שלי ר' אברהם משה למד איתי יחד בכיתה, אתמול היה שבע ברכות והגיעו החברים שלמדו יחד, אברכים חשובים מאוד, וכל כך רצינו להתעלות בשובבי"ם ולא ידענו מה לעשות, הלוואי שהיינו יודעים את הסוד, שאפשר ללמוד גמרא דף אחרי דף וזה מה שמוריד את כל הבוץ מהנשמה.

- אנשים שיבשו לגמרי את חסידות ברסלב, בעיקר העובדים בארץ ישראל, נוסעים לשם ולשם וצועקים וכו', חסידות ברסלב זה לקחת גמרא ומשניות ובזה לקבל את התיקונים.
- שמעתם את השיעור אתמול בליל שישי, פעם עוד היית מחיה את עצמך בשיעורים, דיברנו על זה כמה צריך להודות שזוכים לחתן את הילדים בצעירות ובפשטות, המון המון תפילות היה לי על זה, כי אנשים אמרו לי אתה מדבר דרשות יפות, בא נראה כשאתה תגיע לזה, האם אתה גם תחתן אותם צעיר ובפשטות או לא, ובשבילכם זה באמת הזמן לבקש ולהתפלל על זה, כשעדיין אין נסיונות ובלבולים.
